

Secunda nefastă

Ileana

Secunda aceea nefastă în care ți-am întâlnit
Neliniștea, s-a spart
Și am rămas, eu pe puntea îngustă de timp,
Tu pe celălalt mal.

Incertitudine, du-mă pe câmpul dorințelor
împlinite și lasă-mă uitată!
Corabia plutind pe marea ezitărilor
A rămas eșuată

între îndoielile noastre strivite de geana
brodată
a orizontului încarcerat de seara,
egretă albastră.

Lucarne
închise peste buzele noastre stinse
Au început să ne muște din carne
cuvinte

în forme de promisiuni aprinse
peste care silabele au încolțit
din picăturile ploilor mute
cuie ascuțite de vis.

Am oprit secunda nefastă și am coborât
din expresul îndoielilor rămase
fracțiuni de întrebări, peste gând,
pe peronul promiselor șanse.

05.05.2019